

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoP/42/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116231382
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5116231382.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu - sudcov JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, vo veci starostlivosti o maloletého: W. P. Q., nar. XX.XX.XXXX, v zastúpení kolíznym opatrovníkom - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, pracovisko Bytča, maloletého syna rodičov: matka - R. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. N. M. XXX, v zastúpení právne - Advokátska kancelária JUDr. Ing. Martin Chlapík s.r.o., so sídlom Sládkovičova č. 13, Žilina, otec - W. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. č. XXX/XX, A., v zastúpení právne - JUDr. Zdenka Sýkorová, advokátka so sídlom V. N.. XX/XX, D., o zmenu úpravy rodičovských práv a povinností k maloletému, na základe odvolania otca proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 15P/285/2016-359 zo dňa 08.03.2018, takto

r o z h o d o l :

M e n í rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., II., III. tak, že:

Maloletého W. P. Q., nar. XX.XX.XXXX, zveruje do osobnej starostlivosti otca, ktorý je oprávnený maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach.

Matka je oprávnená stretávať sa s maloletým W. P. Q., nar. XX.XX.XXXX:

- každý nepárny týždeň od piatku od 17:00 hod. do utorka nasledujúceho týždňa s tým, že matka maloletého prevezme od otca v mieste jeho bydliska a dieťa v utorok odovzdá do 8:00 hod. do školského zariadenia, ktoré navštevuje.

Cez letné prázdniny v bežnom roku:

- v mesiaci júl od 01.07. od 10:00 hod. do 15.07. do 18:00 hod.,

- v mesiaci august od 01.08. od 10:00 hod. do 15.08. do 18:00 hod.,

Počas zimných prázdnin:

- v každom párnom roku od 23.12. od 10:00 hod. do 30.12. do 18:00 hod.,

- v každom nepárnom roku od 30.12. od 10:00 hod. do 06.01. do 18:00 hod..

Matka vo vymedzených dňoch cez letné prázdniny, počas zimných prázdnin maloleté dieťa prevezme a otcovi odovzdá v mieste bydliska dieťaťa.

Otec je povinný maloleté dieťa na styk s matkou pripraviť a dieťa matke odovzdať.

Z r u š u j e rozsudok vo výroku IV. a vracia vec v tejto časti okresnému súdu na ďalšie konanie a na rozhodovanie o určení povinnosti matky platiť výživné na maloletého W. P., nar. XX.X. XXXX v období od 26.2.2018 naďalej k rukám otca.

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku V a VI.

- o povinnosti matky prispievať na výživu mal. W. P. sumou 70 eur mesačne od 9.1.2017 do 25.2.2018 ,

- zaplatiť nedoplatok na zročnom výživnom za uvedené obdobie v sume 434,44 eur v povolených mesačných splátkach po 40 eur k rukám otca.

- pokiaľ okresný súd vyhradil rozhodovanie o výchovnom opatrení na osobitné uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom (výrok I.) súd maloletého W. P. Q. zveril do osobnej striedavej starostlivosti oboch rodičov, tak, že maloletý bude v osobnej starostlivosti otca vždy v párnom týždni v roku a v osobnej starostlivosti matky vždy v nepárnom týždni v roku. K striedaniu osobnej starostlivosti bude dochádzať v pondelok o 9.00 hod. Rodič, ktorému osobná starostlivosť končí, odovzdá dieťa v pracovných dňoch v školskom zariadení. V prípade pracovného voľna alebo v prípade choroby dieťaťa vyžadujúcej domáce liečenie rodič, ktorému osobná starostlivosť začína, preberie dieťa v bydlisku rodiča, ktorému starostlivosť končí, -tento je povinný maloleté dieťa do osobnej starostlivosti druhého rodiča odovzdať.

2. Z úpravy vo výroku I. rozsudku okresný súd vylúčil obdobie počas letných prázdnin, keď maloleté dieťa bude počnúc prvým pondelkom v júli počas ôsmich týždňov v osobnej starostlivosti rodičov v intervale dvoch týždňov. Rodič, ktorému osobná starostlivosť začína, prvý pondelok v júli preberie dieťa v bydlisku rodiča, ktorému starostlivosť končí; tento je povinný maloleté dieťa do osobnej starostlivosti druhého rodiča odovzdať. Následne každé dva týždne je rodič, ktorému starostlivosť končí, povinný maloleté dieťa do osobnej starostlivosti druhého rodiča odovzdať v mieste svojho bydliska (výrok II.). Výnimku z úpravy vo výroku I. okresný súd určil aj počas obdobia zimných prázdnin vymedzením vo výroku III. tak, že maloletý bude od prvého dňa prázdnin od 9:00 hod. do 30.12. do 17:00 hod. v párnom roku v starostlivosti otca, v nepárnom roku v starostlivosti matky, od 30.12. od 17:00 hod. do prvého školského dňa do 9:00 hod. v nepárnom roku v starostlivosti otca, v párnom roku v starostlivosti matky. Rodič, ktorému osobná starostlivosť začína, preberie dieťa v bydlisku rodiča, ktorému starostlivosť končí; tento je povinný maloleté dieťa do osobnej starostlivosti druhého rodiča odovzdať. Obaja rodičia maloleté dieťa zastupujú a spravujú jeho majetok. Vo výroku IV. súd počas trvania striedavej starostlivosti výživné neurčil. Rodičia sú každý samostatne povinný zabezpečiť maloletému bežnú stravu, ošatenie a hygienu v ich domácnosti. Ostatné potreby maloletého a jeho záväzky voči tretím osobám je povinný hradiť otec. Vo výroku V. uložil súd matke povinnosť prispievať na výživu maloletého W. P. sumou 70 eur mesačne od 09.01.2017 do 25.02.2018, pričom nedoplatok pri zročnom výživnom za uvedené obdobie v sume 434,44 eur povolil matke splácať v mesačných splátkach po 40 eur k rukám otca. Vo výroku VI. rozsudku okresný súd vyhradil rozhodovanie o výchovnom opatrení na osobitné uznesenie.

3. Vo veci starostlivosti o maloleté dieťa súd rozhodoval o návrhu obidvoch rodičov, otec návrhom doručeným súdu 07.12.2016 sa domáhal zverenia maloletého do svojej starostlivosti a úpravy rodičovských práv a povinností k dieťaťu a matka protinávrhom doručeným súdu 14.12.2016 sa domáhala tiež zverenia maloletého syna do svojej starostlivosti a upraviť rodičovské práva a povinnosti k nemu.

4. V priebehu vedeného konania o obidvoch návrhoch rodičov Okresný súd Žilina uznesením č.k. 15P/285/2016-61 zo dňa 05.01.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 10CoP/12/2017-107 zo dňa 28.02.2017 (právoplatný 14.03.2017, vykonateľný 13.04.2017) dočasne zveril maloletého W. P. do osobnej starostlivosti otca, matku zaviazal k povinnosti prispievať na jeho výživu sumou 40 eur mesačne a jej styk s dieťaťom upravil každý párný týždeň od piatka od 17:00 hod. do nedele do 17:00 hod..

5. Pri právnom posúdení merita veci - o úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu okresný súd vychádzal z ustanovení § 28 ods. 2, § 36 ods. 1, § 24 ods. 2 - 4, § 62, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1 Zákona o rodine.

6. Z vykonaného dokazovania zistil, že rodičovské práva a povinnosti k maloletému zatiaľ upravené súdnym rozhodnutím neboli, dieťa sa nachádzalo v starostlivosti matky na základe dohody rodičov, ktorí v spoločnej domácnosti nežijú od roku 2015. Vzhľadom na existujúce pomery a nastolený spor rodičmi (vzhľadom aj na ich návrh) vo veci ďalšej starostlivosti o maloletého syna okresný súd konštatoval splnenie zákonných podmienok pre úpravu rodičovských práv a povinností k dieťaťu rozhodnutím.

7. Súd uvádza, že vykonal dokazovanie výsluchom a pozorovaním účastníkov konania, listinnými dôkazmi týkajúcimi sa pomerov rodičov a ich spôsobilosti zabezpečiť starostlivosť o dieťa. Osobitný dôkazný význam pripísal znaleckému posudku vypracovanému znalcom z odboru Psychológia, odvetvie

Klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých podanému znalkyňou Mgr. Emíliou Kollárovou pre účely trestného konania, vedeného na základe podnetu matky voči otcovi pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. b) Trestného zákona. Uvedený dôkaz súd vyhodnotil ako jeden z najdôležitejších pre prijatie záveru aj v aktuálne súdnej veci a o jeho správnosti nepochyboval. Námietky otca voči tomuto znaleckému posudku považoval za nedôvodné, pretože znalecký posudok vypracoval znalec, osoba odborne zdatná, posudok hodnotí súd za objektívny zodpovedajúci aj poznatkom, ktoré nadobudol sám či už z pozorovania účastníkov konania alebo z ich výsluchu.

8. Znalec okrem zistení (tieto rozvádza súd v bode 14, 15 odôvodnenia rozsudku) konštatoval, že obaja rodičia svoje dieťa milujú, správajú sa voči nemu ale majetnícky. Odmietajú spoluprácu druhého rodiča pri výchove dieťaťa, vedome sa pred dieťaťom negatívne, urážajúco vyjadrujú k druhému. Neuvedomujú si, že tým traumatizujú svoje dieťa, ktoré aj napriek uvedenému je emočne viazané na oboch rodičov a chce mať rovnomerný kontakt s oboma. Rodičia sa nevedia dohodnúť, takýto negatívny spôsob výchovy má potenciál negatívne vplývať na vývoj a štruktúru osobnosti dieťaťa, taktiež môže spúšťať psychopatológiu. Dieťa má v rodičoch negatívny vzor v tom smere, že človek môže klamať, správať sa agresívne voči inej osobe a očakávať, že dokonca má z toho výhody. Ani jeden z rodičov nevedie dieťa k záhaľčivému spôsobu života. Maloletý mal a stále má pozitívny vzťah k obidvom rodičom, je na nich emočne viazaný, chce byť v kontakte a vo výchove oboma rodičmi, snaží sa byť k rodičom, čo sa týka vzťahu, spravodlivý. Pokiaľ bol zverený do osobnej starostlivosti otca (v čase konania znaleckého dokazovania), s matkou mal menej kontaktu, čo mu prekážalo, trápil sa. Ako sám uviedol, za mamou plakal. U otca je mu dobre, ale mama mu chýba a otcovi sa to bojí povedať.

9. V konaní bolo navrhnuté vypočutie maloletého na jeho vzťah k rodičom a k akej variante starostlivosti by sa priklonil. Okresný súd ale tento dôkaz nevykonal, pretože maloletý nie je schopný posúdiť vhodnosť toho - ktorého výchovného prostredia. Už vykonaným znaleckým dokazovaním pre účely trestného konania bolo preukázané, že komunikácia rodičov prebieha v konfliktnnej atmosfére, ich vzťah je problematický, z tohto dôvodu uvedený dôkaz súd považoval za nadbytočný. Súd poznamenal, že maloletého nevypočul sám tiež preto, lebo vykonaný znalecký posudok takýto výsluch nahrádza, okrem toho výsluch bol vykonaný plne spôsobilou, odborne zdatnou osobou. Napokon, dopĺňa aj vlastné zistenia získané výsluchom účastníkov aj ich pozorovaním, hoc obaja rodičia proklamovali, že dieťa neovplyvňujú, že pri odovzdávaní dieťaťa nemajú medzi sebou nezhody, ich tvrdenie zostáva len vo verbálnej rovine. Ani jeden z nich nemal reálnu snahu zlepšenie dosiahnuť, respektíve jej nie je schopný. Nie sú schopní ovládať ani svoje afektívne prejavy. Aj na pojednávaní sa vzájomne osočovali, vyčítali si, preto je vysoký predpoklad, že rovnako sa správajú aj v prítomnosti maloletého.

10. Súd poukazuje ďalej na to, že maloletý funguje v napätej atmosfére spojenej absenciou kooperácie medzi rodičmi, v podstate ho stresuje už len súčasná prítomnosť otca i matky, ich vzájomné nastavenie a boj, pritom neexistuje v blízkej dobe predpoklad zmeny ich postoja rodičov vzhľadom na dĺžku trvania konfliktov medzi nimi.. Súd bol názoru, že práve striedavá starostlivosť rodičov o dieťa zníži negatívny dosah výchovy rodičov na maloleté dieťa a zníži aj predpoklad zvýšenej manipulácie len zo strany jedného rodiča. Súd predpokladá (dúfa), že rozhodnutím o striedavej starostlivosti dôjde k zníženiu tlaku na maloletého (nikto nevyhrá, nikto neprehrá).

11. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obaja rodičia sú schopní a spôsobilí na výchovu dieťaťa (i keď ani jeden z nich nie je ideálny, čo vyplynulo aj zo znaleckého posudku), žiadneho z nich dieťa nepovažuje za preferenčného rodiča, nedokáže však slobodne pred nimi vyjadriť názor. I keď rodičia vo veci samej žiadali v zásade buď výlučnú starostlivosť jedného z nich, prípadne za určitých okolností by matka súhlasila aj so striedavou starostlivosťou, súd nevyhodnotil ani jedného z rodičov ako podstatným spôsobom vhodnejšieho pre dieťa a jeho vývoj. Rodičia práve svojím hostilným vzájomným vzťahom vylúčili osobnú starostlivosť vykonávanú len jedným z nich.

12. Vzhľadom na vek dieťaťa, ktoré navštevuje základnú školu, za primeraný interval striedania starostlivosti súd považoval jeden týždeň, aby nebolo dieťa odlúčené dlhšiu dobu od druhého rodiča. Maloletý nebude striedavou starostlivosťou zaťažovaný, nakoľko matka už na základe neodkladného opatrenia o určení striedavej starostlivosti (pozn. odvolacieho súdu - uznesením vydaným okresným súdom 20.02.2018) vo svojich termínoch sa prispôsobila potrebám dieťaťa a v danom čase zostáva dieťa v domácnosti svojej matky v S. N. M., ktoré bydlisko je z hľadiska cestovania bližšie ku miestu,

kde maloletý navštevuje základnú školu. Nadväzujúc na predchádzajúce rozhodnutia určil osobnú starostlivosť otca v párnom týždni a osobnú starostlivosť matky v nepárnom týždni v roku, pričom k striedaniu bude dochádzať v pondelok o 9:00 hod., teda v zásade v školskom zariadení, kde rodič, ktorému osobná starostlivosť končí, dieťa odovzdá. Pre prípad, že pôjde o deň pracovného voľna alebo chorobu dieťaťa, ktorá bude vyžadovať domáce liečenie, nebude odovzdanie maloletého do školského zariadenia možné, preto ten rodič, ktorému osobná starostlivosť začína, preberie dieťa v bydlisku druhého rodiča. Túto všeobecnú úpravu súd vylúčil počas letných prázdnin a aj počas zimných prázdnin.

13. Počas trvania striedavej starostlivosti výživné súd ani jednému z rodičov neurčil. Mal za to, že každý z nich bude bežné náklady dieťaťa vo svojej domácnosti hradiť. Keďže otcove príjmové a majetkové pomery sú lepšie, čo sa týka ostatných potrieb maloletého a jeho záväzkov voči tretím osobám, nezávisle od toho v koho domácnosti sa maloletý bude nachádzať, uhradí otec.

14. Súd považoval za svoju povinnosť určiť výživné od matky počas obdobia, keď bol maloletý výlučne v starostlivosti otca od 09.01.2017 do 25.02.2018, za primerané výživné považoval 70 eur mesačne, t.j. 15 % z čistého príjmu matky. Zohľadnil, že matka podľa tvrdení má jednu vyživovaciu povinnosť, čistý mesačný príjem vo výške 450 eur (samostatne zárobkovo činná osoba v odbore masérstvo) keď v roku 2016 dosiahla ročný príjem zo živnosti 5.270 eur a výdavky si uplatnila percentom z príjmu vo výške 2.108 eur. Medzi jej reálne výdavky patria okrem povinných odvodov do poisťovní najmä nájom priestorov vo výške 360 eur mesačne a ďalšie náklady na telefón a tovar približne v sume 160 eur mesačne. Matka žiaden majetok nevládni. Otec pracuje ako stavebný robotník a dosahuje príjem 380 eur mesačne, poberal aj daňový bonus, uviedol, že si dokáže ďalšími brigádami a inou činnosťou privyrobiť ešte ďalších 200-300 eur mesačne. Príjem otca podľa týchto tvrdení zodpovedá podľa názoru súdu jeho možnostiam a schopnostiam, vzdelaniu, dobrému zdravotnému stavu. Otec vlastní aj automobil v hodnote približne 3.000 eur, úspory na stavebnom sporení má vo výške 6.000 eur a je výlučným vlastníkom rodinného domu, pričom úver na bývanie platí v sume 91 eur mesačne. Ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemá. Pri určení vyživovacej povinnosti matky vo výške 70 eur mesačne za rozhodné obdobie od 09.01.2017 do 25.02.2018 matka mala zaplatiť k rukám otca zročné výživné v sume 954,44 eur, uhradila v tomto období výživné 520 eur (13 mesiacov x 40 eur), tak po ňu vykonaných úhradách nedoplatok na zročnom výživnom súd ustáli vo výške 434,44 eur, túto sumu povolil súd matke splácať v mesačných splátkach vo výške 40 eur mesačne k rukám otca.

15. O náhrade trov súd konania súd nerozhodoval, takýto návrh účastníci konania si neuplatnili.

16. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec. V odvolaní poukazuje na udalosti, ktoré ho viedli k podaniu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. V tej dobe nežili s matkou a dieťaťom v spoločnej domácnosti, na synovi videl, že je zakríknutý, všetkého sa bojí, zle spí, má nočné mory. Po nástupe do školy sa mu syn sťažoval opakovane, že ho matka bije najmä pri učení, často po hlave a opízlo mu nadáva, syn sa nevie v škole zapojiť do kolektívu, na vyučovanie chodí nepripravený a nevyspaný, zhoršil sa mu prospech a keď učiteľka v triede zakričala skryl sa pod stôl, na otázku učiteľky prečo tak robil syn jej povedal, že sa bojí mamy. Na jeseň 2016 ho osobne oslovila sestra matky dieťaťa Q. V., ktorá ho prosila, aby synovi pomohol, pretože pri matke trpí psychicky aj fyzicky, že ho matka často bije, najmä pri učení aj 3-4 krát do týždňa a opízlo mu nadáva a ak to takto pôjde ďalej tak maloletého syna úplne zničí, opísané konanie matky potvrdila Q. V. aj písomne do záznamu čo vlastnoručne podpísala. Neskôr pri osobnom stretnutí už sestra matky povedala, že celá rodina je na ňu veľmi nahnevaná pre záznam a veci ktoré do tohto záznamu nadiktovala už nepotvrdí. Na základe zistených skutočností matku dieťaťa oznámil na ÚPSVaR v Bytči, kde boli obaja predvolaní a im bolo doporučené, aby sa ohľadne syna medzi sebou dohodli. Matka dieťaťa hneď v škole zakázala, aby sa so synom stretával, on následne na ňu podal trestné oznámenie na políciu pre podozrenie zo spáchania zločinu týrania blízkej a zverenej osoby a podal súčasne na súd návrh na vydanie neodkladného opatrenia, jeho návrhu okresný súd vyhovel, maloletého syna mu uznesením č.k. 15 P/285/2016-61 zo dňa 5.1.2017 zveril do dočasnej starostlivosti, Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 10 CoP/12/2017-107 zo dňa 28.2.2017 neodkladné opatrenie okresného súdu potvrdil.

17. Vec týrania blízkej a zverenej osoby bola na polícii vedená pod č. ČVS-ORP-1354/1-VYS-ZA-2018, nebolo síce preukázané naplnenie skutkovej podstaty týrania blízkej a zverenej osoby v zmysle trestného zákona, ale bolo preukázané, že matka ich syna bila, opízlo mu nadávala a vec bola odstúpená uznesením na prejednanie priestupku proti občianskemu spolužitiu na Okresný úrad v Žiline odbor

všeobecnej a vnútornej správy, po prejednaní priestupkový orgán matke - podľa jej vyjadrenia na pojednávaní dňa 8.3.2018 za tento priestupok uložil pokutu.

18. Matka tiež podala začiatkom roka 2017 na neho trestné oznámenie pre podozrenie z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods.1 písm.b/, ods.3 písm.b/ Tr.zák. Dôvodom jej oznámenia bolo, že ich syn mal na tablete natočenú svoju masturbáciu. Trestné konanie v tejto veci bolo následne zastavené, nebolo pritom preukázané, že by sa on dopustil prečinu ohrozovania mravnej výchovy maloletého syna. V tomto trestnom konaní bol vypracovaný Mgr. Emíliou Kollárovou znalecký posudok č. 8/2017 zo dňa 26.4.2017, ide o znalecký posudok vypracovaný pre účely trestného konania, otec tvrdí, že z jeho pohľadu je neobjektívny, skreslený a manipulatívny, navyiac v čase rozhodovania súdu vo veci samej aj neaktuálny.

19. Otec popiera, že sa matka vie o syna v súčasnosti zodpovedne postarať. Pracuje v masážnom salóne v Žiline v prenajatom priestore, nemá stály príjem, majetok, nevlastní byt, nehnuteľnosť, rodinný dom v ktorom sa zdržiava je vo vlastníctve jej brata V. Q., ktorý je zadĺžený, má viaceré dlhy (otec ich v odvolaní aj špecifikuje), - na nehnuteľnosti je zriadené záložné právo v prospech banky a daňového úradu.

20. Matka býva s partnerom W. S. v T., je na neho odkázaná, v prípade, že maloletý syn bude bývať s matkou u pána S. v T. on si nevie predstaviť, ako maloletého bude matka každé ráno prepravovať na vyučovanie do A., a vie aj to, že prostredie nie je pre syna vhodné, maloletý sa viackrát vyjadril, že s partnerom matky si nerozumie. V prípade, že matka bude bývať s maloletým v S. N. M. a syn príde poobede zo školy, matka ho opäť bude vláčiť do masážneho salónu, kde v poobedňajších hodinách pracuje, tam sa syn bude pripravovať do školy a všetko sa po čase dostane do starých koľají. Matku svojho syna pozná, vie aká je celý život nezodpovedná a nevypočítateľná, bude opäť nervózna a zlostná a bude sa vršiť na ich synovi.

21. Otec tvrdí, že od času ako bol syn v jeho starostlivosti (na základe rozhodnutia súdu o neodkladnom opatrení zo dňa 5.1.2017 potvrdené uznesením krajského súdu dňa 28.2.2017) nastalo u neho podstatné zlepšenie. Prestal byť bojzlivý a zakríknutý, zaradil sa v škole do kolektívu, zlepšil sa v učení, našiel si kamarátov, športuje, číta knihy, chodia na výlety a rôzne podujatia. Zmenu v správaní sa syna potvrdila aj triedna učiteľka P. V. ako aj vychovávateľky z družiny, ktorú syn navštevuje. O maloletého syna je u neho plnohodnotne postarané. Má samostatnú detskú izbu zariadenú, navarené, vyprané a má pocit bezpečia a pohody, žije s ním v pokoji a harmónii.

22. Okresný súd neodkladným opatrením zo dňa 20.2. 2018 zveril maloletého do striedavej osobnej starostlivosti s frekvenciou jeden týždeň, ktoré uznesenie nadobudlo vykonateľnosť 23.2.2018. Proti uzneseniu on podal odvolanie o ktorom rozhodol Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 8 CoP/18/2018 - 372 zo dňa 4.4.2018 tak, že návrh matky o zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti rodičov zamietol.

23. Vzhľadom vymenované udalosti mal okresný súd podľa názoru otca zabezpečiť minimálne aktuálny psychologický posudok na maloletého najmä na posúdenie aký je jeho vzťah k obidvom rodičom, vypočuť maloletého bez prítomnosti zúčastnených strán a vypočuť zástupcu OÚSVaR, vyhodnotiť osobné a majetkové pomery matky a jej záväzky. Vo veku 10 rokov maloletý syn už môže objektívne sám vyjadriť svoju vôľu u koho z rodičov chce žiť. V správe ÚPSVaR zo šetrenia pomerov v rodine zo dňa 15.11.2017 vypracovanej a predloženej súdu aj na základe pohovoru so synom bez prítomnosti rodičov, syn uviedol, že chce žiť u otca a s matkou sa chce stretávať, - uvedené však súd nevzal do úvahy. Okresný súd mal tiež prihliadnúť na zistenia okresného a krajského súdu - otec odkazuje na rozhodnutie KS vo veci 10 CoP/12/2017 zo dňa 8.2.2017- v ktorom sa uvádza v zisteniach (bod č.17,18,19,20), že matka priznala ponocovanie, nadávky, fyzické trestanie syna a nepoprela tvrdenia o nevhodnosti vedenia svojho osobného života - hry na automatoch, poskytovanie sexuálnych služieb, vystavenie syna prostrediu vytvoreného matkou.

24. Nie je pravdou, že s matkou dieťaťa bojuje, on pre dieťa chce iba to najlepšie, aby malo pocit stability, bezpečia, pohody, zázemia a opory, aby malo vytvorené všetky podmienky na učenie aj na mimoškolské aktivity, ktoré mu matka v dôsledku vedenia nestabilného a hektického života nie je schopná zabezpečiť. Potvrďuje, že výsledky maloletého v škole nie sú ideálne a dostal aj poznámky do žiackej knižky, ale pracuje na sebe a snaží sa. Považuje ale za zrejmé, že na syna má negatívny vplyv

stále striedanie prostredia. V dobe, keď maloletého na základe neodkladného opatrenia súdu prevzal do osobnej starostlivosti, dieťa bolo vo veľmi zlom fyzickom aj psychickom stave, čo je zrejmé aj zo správ jeho triednej učiteľky a zo správ ÚPSV a R, tie okresný súd vôbec do úvahy nevzal. Faktom zostáva, že maloletý sa matky stále bojí, bojí sa jej povedať, že nechce s ňou ísť do T. k jej priateľovi.

25. Nesúhlasí ani s konštatovaným záverom súdu, keď nevyhodnotil ani jedného z nich rodičov ako podstatným spôsobom vhodnejšieho pre dieťa a jeho vývoj. Má za to, že vzhľadom na doterajší vývoj situácie a udalostí, ktoré predchádzali, má maloletý u neho podstatnejším spôsobom vytvorené a zabezpečené lepšie podmienky pre zdravý fyzický aj psychický vývoj ako u matky.

26. Otec nesúhlasí so striedavou starostlivosťou o syna, uvádza, že takáto forma výchovy nie je pre neho ani dobré ani prospešné. Na strane matky nedošlo k zmene pomerov oproti tým, ktoré boli pred vydaním neodkladného opatrenia v roku 2017. Zdôrazňuje, že nebráni a ani nikdy nebránil synovi, aby sa s matkou stretával, na adresu matky (na rozdiel od nej) pred maloletým sa nikdy vulgárne nevyjadroval, vždy mu hovoril, že ho majú obaja radi. Absolútne mu nejde o to, aby získal maloletého syna na svoju stranu, ale o to, že v súčasnej dobe dokáže zabezpečiť najlepšiu ochranu najlepších záujmov maloletého dieťaťa. Súhlasí s tým, aby styk dieťaťa s matkou sa rozšíril aj každý utorok od 17, 00 hod do stredy do 17, 00 hod, nesúhlasí so striedavou starostlivosťou, ktorá pre syna nebude ani dobrá ani prospešná. Je rád, že za tenčas ako je maloletý v jeho starostlivosti sa zmenil zo zakríknutého a utrápeného dieťaťa na veselého a pohodového chlapca.

27. V súhrne všetkých horeuvedených argumentácií sa otec domáha zrušenia rozsudku a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie a na nové rozhodnutie, alternatívne zmeny v rámci nej žiada maloletého zveriť do svojej starostlivosti a matku zaviazat' k platbe výživného v sume 70 eur mesačne, upraviť jej stretnutia s maloletým každý párný týždeň od piatka od 17,00 hod do nedele do 17,00 hod, počas letných prázdnin v mesiaci júl a august v rozsahu prvých dvoch týždňov, počas zimných prázdnin od prvého dňa prázdnin do 30.12 v nepárnom roku a od 30.12. do prvého školského roka v párnom roku v starostlivosti matky.

28. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že zotrváva na doterajších vyjadreniach, rešpektuje vôľu maloletého dieťaťa, ktoré uviedlo, že chce bývať naďalej so svojim otcom a svoju matku chce navštevovať počas víkendov. Maloletý W. P. Q. sa takto vyjadril na úrade, pričom pohovor s ním bol vykonaný bez prítomnosti otca.

29. Matka v písomnej reakcii na odvolanie otca žiada potvrdenie rozsudku pre vecnú správnosť. Označila tvrdenia otca o tom, že sa o maloleté dieťa pred nariadením neodkladného opatrenia sa riadne nestarala, - za nepravdivé. Pokiaľ otec uvádza, že sa syn zlepšil v škole a v príprave na vyučovanie počas obdobia ako ho mal dočasne v osobnej starostlivosti, ona na poslednom pojednávaní súdu dňa 8.3.2018 predložila výpis zo žiackej knižky syna, kde boli uvedené viaceré poznámky zo školy o tom, že buď nemal domácu úlohu, alebo pomôcku na vyučovanie, mal viaceré zlé známky, ktoré stihol opraviť po tom ako ho mala v starostlivosti ona od 26.2.2018. Hoc zlé známky boli zapísané do žiackej knižky syna ako ho ona v pondelok dostala do striedavej starostlivosti, týkali sa obdobia kedy mal syna v starostlivosti otec.

30. Otec v písomnom vyjadrení k predchádzajúcej písomnej reakcii matky, prevažne opakovane tie skutočnosti na ktoré poukazoval v odvolaní. Poznamenal, že podľa vyjadrenia maloletého syna matka s P. S. nebýva od polovice apríla 2018. Na skutočnostiach, ktoré uvádzal v odvolaní zotrval.

31. List - vyjadrenie v priebehu odvolacieho konania, doručila aj Q. V. - sestra matky dieťaťa (č.l. 401-406 spisu), poukazovala v ňom najmä na charakter spolužitia matky s otcom dieťaťa v minulosti (rozoberala jednotlivé udalosti z ich života, ako hospodárili a žili), prehlásila, že matka dieťaťa nenavštevovala herne, či podobné zariadenia, nefajčila, ani nevykonávala prostitúciu a neohrozovala tým svoje maloleté dieťa, opisovala vzťah dieťaťa k matke. Jej intervencia ohľadne rozhovorov s W. X. bola hlavne kvôli maloletému P., aby mal možnosť sa stretávať s ním a aby sestra nebola finančne na výchovu ich spoločného dieťaťa sama. Skutočnosti na ktoré sa odvoláva otec - ide o jej písomné stanovisko, nie sú pravdivé, ona s otcom dieťaťa viedla rozhovor o dvoch zhoršených mesiacoch správania sestry, čo sa preukázalo ako jej mylné informácie, otec sa ju snažil využiť, aby dostal maloletého syna P. do osobnej starostlivosti. Napokon otec počas rozhovorov s ňou chcel striedavú starostlivosť a je prekvapená, že

takouto formou starostlivosti už nesúhlasí. Maloletý P. sa tiež vyjadril, že ľúbi obidvoch rodičov a je smutný z toho všetkého čo sa v rodine deje a sám si dáva za vinu, že je to všetko kvôli nemu. Maloletý keď bol v spoločnej starostlivosti, bol spokojnejší, v lepšej psychickej pohode, odlúčenie od matky ťažko znáša.

32. Otec nesúhlasí s obsahom listu (vyjadrenia) Q. V., tvrdí, že to bola práve ona, ktorá ho oslovila, naliehala aby niečo robil, pretože sa ona už nemôže ďalej pozerať na to ako sa R. o ich syna nestará, ako ho trápí, ako on trpí fyzicky aj psychicky. Pri osobnom stretnutí nebol nikto, záznam Q. V. nadiktovala sama z vlastnej vôle do zápisnice u jeho právnej zástupkyne spontánne a každú stranu podpísala, avšak na tlak svojej rodiny sa snaží úplne prekrútiť všetky skutočnosti a píše samé klamstvá. Menovaná uvádza vo svojom liste samé nepravdy, prekrucuje udalosti z minulosti (otec konkretizuje o ktoré sa jedná) . On Q. V. sa nesnažil nikdy využiť k tomu, aby dostal syna do svojej starostlivosti. Syn má 10 rokov a môže prejavíť sám svoju vôľu a sám sa môže rozhodnúť u koho z rodičov chce bývať.

33. Matka v písomnom vyjadrení k vyjadreniu otca (k jej vyjadreniu k odvolaniu) zaujala stanovisko k školskému prospachu a výsledkom maloletého syna, ako sa snažila o zabezpečenie ekonomického zázemia jeho výchovy, maloletý syn je vytúžené, vymodlené dieťa a ona by ho nikdy v živote netýrala ako to uvádza otec dieťaťa. Žiada preveriť sexuálnu orientáciu otca. Uvádza ako a aké voľno časové aktivity s maloletým synom realizuje. To, že momentálne nežije s p. S. je jej vec, už menovanému a jej rodine nechcela viac ubližovať, keďže tiež prežívali s ňou problémy riešené v súdnom konaní. Za normálne označuje priateľstvá aj s inými ľuďmi, zdôrazňuje svoju schopnosť aj možnosť po materiálnej stránke starostlivosť o syna zabezpečiť. Poukazuje na tendenčné vyjadrenia učiteliek maloletého a na nespravodlivé konanie ÚPSVaR voči jej osobe.

34. Otec v ďalšom písomnom podaní doručenom súdu 9.8.2018 označuje vyjadrenie matky o nespravodlivom konaní ÚPSVaR voči jej osobe, a jej tvrdenie spochybňujúce vyjadrenia triednych učiteliek maloletého za tendenčné a nepravdivé. Zdôrazňuje, že všetky synove potreby a aktivity školské a mimoškolské finančne zabezpečoval on. Matka na nič nikdy peniaze nemala. Za zákerné označuje narážky zo strany matky, keď sa táto snaží spochybňovať jeho sexuálnu orientáciu. Žil s ňou cca 15 rokov plnohodnotným sexuálnym životom, jej tvrdenia ho urážajú ako muža a aj ako otca ich syna. Zvažuje podať na matku trestné oznámenie za ohováranie. Práve ona sa celý život pohybovala v závadnom prostredí o čom svedčia aj vykonané dôkazy a obsah spisu. Na rozdiel od matky on sa pred synom na jej adresu nikdy negatívne a vulgárne nevyjadroval. Dodáva, že dňa 3.8.2018 bol kontaktovaný S. Q., starou matkou dieťaťa, ktorá ho oslovila, aby si zobral pôžičku na vyplatenie zadĺženého domu - S. N. M. XXX, v ktorom má trvalé bydlisko matka jeho syna, pretože im hrozí dražba domu, čo on odmietol. Ich syn má teda žiť napr. v dome - ktorý má byť v dražbe. Zotrváva na svojich doterajších vyjadreniach.

35. Matka za nepravdivé označuje tvrdenia otca o tom, že by mala syna často byť po hlave, oplzlo mu nadávať, že sa syn nevedel zapojiť do školského kolektívu, že mal chodiť do školy nevyšpatý a nepripravený. Pokiaľ syna ona niekedy udrela po hlave nedá sa hovoriť o nejakom bití, jednalo sa výlučne o výchovný pohľavok, ktorý vôbec nebol fyzickým trestom ale len výchovným, ojedinelým a nie vôbec pravidelných ako sa to snaží otec neustále podsúvať súdu.

36. Pokiaľ otec odkazuje na písomné prehlásenie jej sestry Q. V., tá svoje vyjadrenie spochybnila, tvrdila, že podpísala písomnosť pripravenú otcom bez toho, aby jej text prečítala, - jej sestra tieto skutočnosti uviedla ako svedok pod trestnými následkami krivej výpovede, dokonca otec dieťaťa jej sestre mal prisľúbiť, že pokiaľ mu pomôže bude sa jej snažiť finančne revanšovať.

37. Hoc podozrenie z prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže - o jej trestnom oznámení na otca dieťaťa, nepotvrdilo spáchanie trestného činu, bolo ale preukázané, že v prítomnosti otca mal syn na tablete natočené pornografické materiály zároveň so svojou vlastnou masturbáciou, z čoho možno vyvodíť záver, že práve v prítomnosti otca sa dostane syn k takým veciam, čo vôbec nesvedčí o riadnej starostlivosti otca o maloletého syna.

38. Matka považuje znalecký posudok vypracovaný znalkyňou MUDr. Emíliou Kollárovou pre účely trestného konania pod ČVS: ORP-22/1-VYS-ZA-2016 za nestranný, objektívny. Znalkyňa v ňom konštatovala, že mal. dieťa rovnako má rado oboch rodičov, neinklinuje viac k jednému alebo druhému a chce žiť rovnako s oboma rodičmi, pričom ani jeden z rodičov nie je od toho druhého tým lepším rodičom

vo vzťahu k starostlivosti o maloleté dieťa. Pokiaľ otec tvrdí, že sa maloletý jej bojí, práve vyplýva zo znaleckého posudku, že syn chce byť s ňou a túto skutočnosť sa bojí povedať otcovi.

39. Za účelové a nepravdivé označuje tvrdenie otca o tom, že starostlivosť o dieťa riadne nezabezpečí. Už pri striedavej starostlivosti o dieťa od 26.2.2018, kedy syn u nej bol, bez akýchkoľvek problémov sa o neho starala, o tom svedčí aj správa z UPSVaR, nedostatky v jej starostlivosti zistené nebolo i pravidelne varila, pripravovala teplú stravu. Argumentácie otca sú podľa nej vymyslené a účelové v snahe ju poškodiť ako matku a vykresliť jej vzťah k synovi taký, že sa o syna nedokáže postarať, čo nie je pravdou.

40. Disponuje vlastným príjmom, pracuje ako živnostníčka, o príjme predložila súdu kompletne daňové priznania a peňažné denníky. Býva so svojim partnerom P.S. v rodinnom dome v T., syn má vlastnú izbu a nie je pravda, že by syn mal u nej nevýhodné podmienky. V čase, keď súd nariadil dočasnú striedavú starostlivosť syn bol spokojný, mal z toho všetkého radosť a naopak bol sklamaný keď odvolací súd zrušil posledné nariadené neodkladné opatrenie o dočasnej striedavej starostlivosti a pýtal sa prečo je to tak a prečo nemôže byť u nej dlhšie ako tomu bolo dovtedy. Vychádzajúc zo zásady, že dieťa má právo na oboch rodičov, ona má za to, že rozhodnutie okresného súdu je správne a vychádza najmä z potrieb maloletého syna.

41. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku „ CSP“) po zistení, že odvolanie podal v zákonnej lehote na to oprávnený účastník, proti rozsudku, ktorému odvolanie je prípustné, nebol viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (v súdnej veci ide o konanie vo veci starostlivosti o maloleté dieťa, ktoré je možné začať aj bez návrhu), bez nariadenia odvolacieho pojednávania, postupom podľa § 219 ods.3 CSP v spojení s § 378 ods.1 CSP, rozsudok okresného súdu zmenil podľa § 388 CSP vo výrokoch I,II,III, vo výrokoch V. a VI. podľa § 387 ods.1 CSP potvrdil a vo výroku IV. zrušil podľa § 389 ods.1 písm.c) CSP a v rozsahu tohto zrušenia podľa § 391 ods.1 CSP vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie a na nové rozhodnutie.

42. Krajský súd pri svojom rozhodovaní vychádzal v celom rozsahu zo skutkového stavu zisteného okresným súdom. Neprihliadol na tie dôkazy, ktoré boli predkladané (a na vyjadrenia k nim) v štádiu odvolacieho konania - napr. písomné vyjadrenie Q. V., písomné vyjadrenie otca k podaniu menovanej, keďže skutkový stav zistený okresným súdom v otázke úpravy práv a povinností rodičov k maloletému P. W. (čo do rodičovskej starostlivosti o neho, v otázke úpravy stretnutí matky s ním, plnenia vyživovacej povinnosti matky k dieťaťu vo vymedzenom rozhodnom období) tvorili postačujúci základ pre rozhodovanie odvolacieho súdu o odvolaní otca a pre zmenu rozsudku v otázke rodičovskej starostlivosti o dieťa.

43. Pri rozhodovaní o zverení dieťaťa do striedavej výchovy rodičom, treba vychádzať z premisy, že záujmom dieťaťa je, aby bolo predovšetkým v starostlivosti oboch rodičov, kde každý z nich poskytuje dieťaťu láskyplnú starostlivosť a každý svojim dielom prispieva k osobnostnému vývoju dieťaťa. Ak sú obaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a majú o výchovu záujem, môže súd zveriť dieťa do striedavej výchovy oboch rodičov, ak je to v záujme maloletého dieťaťa a budú tak lepšie zaistené jeho potreby. Je zrejmé, že okresný súd pokiaľ maloletého zveril do striedavej starostlivosti obidvom rodičom vychádzal z konštatovanej premisy.

44. Bolo by vo všeobecnosti najideálnejším riešením z pohľadu najlepšieho záujmu dieťaťa, aby aj pre prípad, že jeho rodičia sa rozídu a prestanú viesť spoločný rodinný a partnerský život - mohlo byť dieťa vychovávané obidvoma rodičmi, totižto nielen rodičia majú právo na svoje dieťa, ale právo na svojich rodičov má aj dieťa. Možnosť výchovy oboma rodičmi v rovine právnej upravuje zákon formou inštitútu striedavej starostlivosti o dieťa, ktorá pre neho treba, aby bola vhodná a aby bola v jeho najlepšom záujme.

45. Treba súhlasiť s tým, že v znaleckom posudku znalkyne E. Kollárovej sa po stránke znalecko-psychologickej neposudzovala otázka či je pre dieťa striedavá rodičovská starostlivosť je alebo nie je vhodná, odborný posudok bol totiž vypracovaný pre účely iného, trestného konania, nebol preto dôvod, aby znalkyňa k tejto otázke sa osobitne vyjadrovala v znaleckom posudku. Odvolací súd ale súhlasí s aplikovateľnosťou znaleckých zistení a záverov plynúcich z uvádzaného znaleckého posudku podstatných aj pre aktuálne súdenú vec - v časti, ktoré preukazujú nepochybne pozitívny vzťah

maloletého k obidvom rodičom, ktorých má rovnako rado, platí to aj zo strany rodičov, ktorí svoje dieťa milujú a je odvolací súd presvedčený o tom, že tvrdený záujem oboch rodičov poskytnúť svojmu dieťaťu rodičovskú starostlivosť je úprimný. Ďalej je nepochybný aj konfliktný, animózný vzťah medzi rodičmi, ich nepríjemná vzájomná komunikácia, útočná, znevažujúca osobnosť druhého, nevedomujúci si, že najviac takýmto vzájomným postojom škodia nie jeden druhému ale škodia svojmu synovi - hoc obaja prezentujú, že svoje dieťa milujú. Ich maloletý syn rodičovský rozpor vníma, prežíva, musí sa v takomto vzťahu rodičov prispôbovať rôznym situáciám - o to je to pre neho zložitejšie, že oboch rodičov má rado a oboch potrebuje. Je rozhodovacou praxou už ustálené, že iba preukázaná konfliktná rodičovská komunikácia - samo o sebe nevyklučuje formu striedavej rodičovskej starostlivosti. Táto forma rodičovskej starostlivosti sa však neuplatňuje paušálne, pretože treba vždy zohľadniť individuálne okolnosti prejednávanej veci, povahu tých problémov, ktoré práve v tej - ktorej súdnej veci sú špecifické, osobitné.

46. Každé dieťa je individuálna osobnosť, vyrastajúce v individuálnych rodinných pomeroch, každá rodina, rodičovská výchova má svoje individuálne rozmery a špecifiká, ktoré treba zohľadniť aj pri rozhodovaní o úprave práv a povinností rodičov k deťom.

47. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní o zmene formy výchovy zohľadnením individuálnej okolnosti prejednávanej veci, na základe skutkových zistení plynúcich z dokazovania pred okresným súdom dospel k záveru, že striedavá rodičovská starostlivosť v posudzovanej veci nie je v aktuálnej dobe (a zatiaľ) vhodnou formou výchovy dieťaťa a nie je v jeho najlepšom záujme, najmä z hľadiska stability jeho výchovy.

48. Matka nepresvedčila odvolací súd o tom, že pre dieťa má vytvorenú kľudnú a pokojnú domácu atmosféru, nepresvedčila odvolací súd ani o tom, že jej prístup je k dieťaťu trpezlivý pri jeho príprave na vyučovací proces (matka dieťa fyzicky trestala - čo dieťa potvrdilo, navyše už takéto konanie matky bolo priestupkovým orgánom kvalifikované ako priestupok a bola jej uložená pokuta). Naopak v tomto procese výchovy a prípravy dieťaťa do školy dôkazy svedčili v prospech otca a jeho spôsobilosť svojho syna trpezlivosťou viesť k plneniu si školských povinností, o čom svedčí aj písomná správa triednej učiteľky, že maloletý od doby ako je v osobnej starostlivosti u otca v škole dosahuje lepšie výsledky. Vytvorené pravidlá prípravy dieťaťa do školy u otca striedaním výchovného zázemia v týždňových intervaloch tento zavedený model prípravy by mohli výrazným spôsobom narušiť, navyše je predpoklad, že sa vytvorí ďalší spor medzi rodičmi, či dieťa dostalo zlú známku a dosahuje zlý prospech z dôvodu, že druhý sa mu nevenoval vôbec alebo nedostatočne - preukazuje to aj obsah vyjadrení rodičov v písomných podaniach, ktoré v odvolacom konaní predkladali (tento spor medzi nimi vyvstal v období krátkodobého trvania striedavej rodičovskej starostlivosti). Odvolací súd považuje za podstatnú aj tú okolnosť - matkou nenamietanú a nerozporovanú, že otec jej nebránil v stretávaníach s maloletým synom, jej stretnutia s dieťaťom (zatiaľ vymedzené v neodkladnom opatrení) rešpektoval, tým preukázal, že rešpektuje aj vôľu svojho dieťaťa, aby mohlo byť aj s matkou.

49. V súhrne všetkých uvádzaných súvislostí odvolací súd maloletého zveril do osobnej starostlivosti otca, matke vymedzil stretnutia v bežnom mesiaci - v každom nepárnom týždni v rozsahu tzv. predĺžených víkendových dní od piatku (od 17,00 hod.) cez sobotu, nedeľu, v pondelok, do utorka (do 9,00 hod). Tu odvolací súd dodáva, že citový prvok vo výchove dieťaťa je významný, čo dieťaťu môže dať jedine jeho matka. Navyše, uvedenom období matka má príležitosť absolvovať nielen voľno - časové aktivity so svojim synom, ale aj participovať na rodičovskej starostlivosti o neho a čo je veľmi dôležité postupne si osvojiť pravidlá prípravy dieťaťa na školské vyučovanie. Obdobne videl odvolací súd široký priestor pre úpravu styku matky s maloletým cez letné prázdniny, cez zimné obdobie - rozsah týchto stretnutí odvolací súd konkrétne vyšpecifikoval vo výrokových vetách rozsudku.

50. V dôsledku zverenia maloletého do osobnej starostlivosti otca neobstojí výrok IV. rozsudku okresného súdu o „ neurčení vyživovacej povinnosti rodičom „ počas striedavej rodičovskej starostlivosti. Odvolací súd preto rozsudok v uvedenom výroku zrušil a vrátil v tejto časti vec okresnému súdu na ďalšie konanie a na nové rozhodnutie. V ďalšom štádiu konania okresný súd rozhodne o určení vyživovacej povinnosti matky v období od 26.2.2018 naďalej, zistí príjmové pomery oboch rodičov, ich výdaje, rozsah odôvodnených potrieb dieťaťa, zistí konkrétne obdobie počas ktorej sa dieťa nachádzalo v striedavej starostlivosti rodičov a zohľadní pri určení výživného matke uvedené obdobie, napokon zistí aj to, v akej výške matka v období od 26.2.2018 prispievala výživným na maloletého syna.

51. Krajský súd z dôvodu vecnej správnosti potvrdil rozsudok vo výrok V. o určení vyživovacej povinnosti matky v sume 70 eur mesačne v období od 9.1.2017 do 25.2.2018 a o jej povinnosti zaplatiť nedoplatok, ktorý za uvedené obdobie vznikol v sume 434,44 eur v povolených mesačných splátkach po 40 eur k rukám otca. V uvedenom výroku pri rozhodovaní okresný súd vychádzal zo správne zistených možností a schopností rodičov a zohľadnil aj odôvodnené potreby dieťaťa.

52. Obdobne konštatoval vecne správny postup okresného súdu pokiaľ vo výroku VI. vyhradil rozhodovanie o výchovnom opatrení na osobitné uznesenie. Aj keď maloletý nebol zverený do striedavej rodičovskej starostlivosti odvolacím súdom, správne zvolená forma výchovného pôsobenia v oblasti vedenia rodičov k vzájomnej pozitívnej a konštruktívnej spolupráci aj za stavu zverenia dieťaťa do osobnej starostlivosti otca, sa javí ako vhodná a v záujme dieťaťa.

53. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420, § 421 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.